

Дѣйствиe II.

ТИРАНИИЪ.

I

Въ палатите на Тиверий. Стѣните обработени съ бронзови листа и съ испъкнали изображения на различни митологически сѣбития: хрусталии колонни, сребарни кресла и столове. Тиверий лѣжи на богато лѣговище, обвѣсено отъ едната страна съ губеръ. До него сѣди Сеянъ.

Тиверий.

Моята сѣрбъ е неизлѣчима, както е невѣзвратима загубата на моятъ Друзъ. Ахъ, ако да би било справедливо, че сѣнките на умрѣлите са явяватъ на живите! Защо и моятъ сянъ да ма не посѣти баремъ на единъ мигъ, въ едно леко сповидение? Азъ изгубвамъ вече вѣрата въ боговете, — азъ са скланимъ камъ мѣдростъта на Епикура: сичкото е работа на случайятъ; инакъ, ако да би сѣществувале богове, то тие не би ми отиѣле преждевременно сиитъ, а по-скоро би хвѣрлидевъ мрачниятъ гробъ мене — изиѣмощялъ отъ години и отъ несподуки. Сеяне! напразни сѣ твоите усилия да ма развеселишъ. Както потокътъ, който, като го подприщатъ, по-